

6

Het 46^e bestuur stelt zich voor. Lees verder en kom "alles" over de acht bestuursleden te weten.

23

De Intro is inmiddels achter de rug en de eerstejaars zijn al hard aan het werk. Toch zullen velen nog terug denken aan die week vol nieuwe ervaringen. Lees hier hoe Introbegeleider Ramon van Voornveld de Intro heeft ervaren.

40

Een maal per jaar is het tijd voor het Van-der-Waalscolloquium, een lezing georganiseerd door Van der Waals voor alle medewerkers en studenten van de faculteit. Dit keer vertelde de spreker over de snaartheorie, wat toch een intrigerend onderwerp blijft.

Inhoud

- 2... Redactioneel
- 3... Momente...
- 4... Mogen wij even STOORen
- 6... Voorzitter 2004 - 2005
- 8... Secretaris 2004 - 2005
- 10... Bijna penningmeester
- 11... Quotes
- 12... Commissaris EB en Borrelpenningmeester
- 13... Quotes
- 14... Een heel jaar
- 15... Quotes
- 16... JAJA Bas, het is nu eindelijk af
- 18... Mijn leven in een notendop
- 20... Commissaris Koerier
- 23... Intro 2004
- 25... Long live my friend, Paco!
- 26... Hoofdrekenen verheven tot kunst
- 27... FSE-feest
- 29... 30 November: Symposium Limits!
- 30... Hij is wel groot, hè...
- 32... Soms denk ik wel eens
- 34... Quotes
- 35... Kandi's oppermachtig
- 38... Chaos in the UK
- 40... Snaartheorie
- 42... Barabas
- 44... Activiteitenagenda
- 44... Adverteerdersindex

Inge-voorwoord

Helaas voor de vaste lezers van het Inge-voorwoord, deze keer wordt het een Bas-voorwoord. Inge is tot vandaag, 17 september, in Canada en waarschijnlijk heeft ze geen zin om meteen een voorwoord te schrijven, dus vandaag.

Ik heb altijd tegen Inge gezegd, en tegen Paul ook trouwens, dat toch niemand zo'n voorwoord leest behalve ik. Ik lees ze omdat ik alle stukjes moet controleren op spelfouten, en in voorwoorden zitten er vaak zoveel dat het een basketbalscore niet zou misstaan. Meestal worden ze geschreven net voordat de Koerier toch echt naar de drukker moet, en dan wordt er niet meer zo goed op spelfouten gelet. Het voordeel hiervan is dat het mijn taak interessanter maakt. Als ik een stukje krijg dat geen enkele spelfout of grammaticale fout bevat ben ik bijna teleurgesteld. Gelukkig gebeurt dat nooit.

Volgend jaar blijf ik lid van de Koeriercommissie. Niet omdat het moet, maar omdat het me ontzettend leuk lijkt. Een tijdje geleden hebben we gebrainstormd met de Koeriercommissie en er zijn veel hele leuke ideeën uitgekomen. Er is helaas nog geen tijd geweest om deze te realiseren, maar dat zal volgend jaar veranderen! Denk aan een Docentefold, Hoe gaat het met... (met als eerste kandidaat Martijn Heck) en Vriendjespolitiek. De Koerier wordt dus nog veel leuker en je zult met smacht op elke volgende editie wachten, of misschien wel in de rij voor de Van-der-Waalskamer liggen om maar een exemplaar te kunnen bemachtigen.

Maar om nog even door te gaan met de stelling aan het begin van dit stukje, 'niemand leest voorwoorden, behalve ik'. Nou ben ik eigenlijk wel benieuwd of dit ook echt zo is. Daarom wil ik iedereen die dit hele voorwoord gelezen heeft tot helemaal hieronder vragen om dit te melden aan mij of een mailtje te sturen naar mail@vdwaals.nl.

Veel leesplezier!

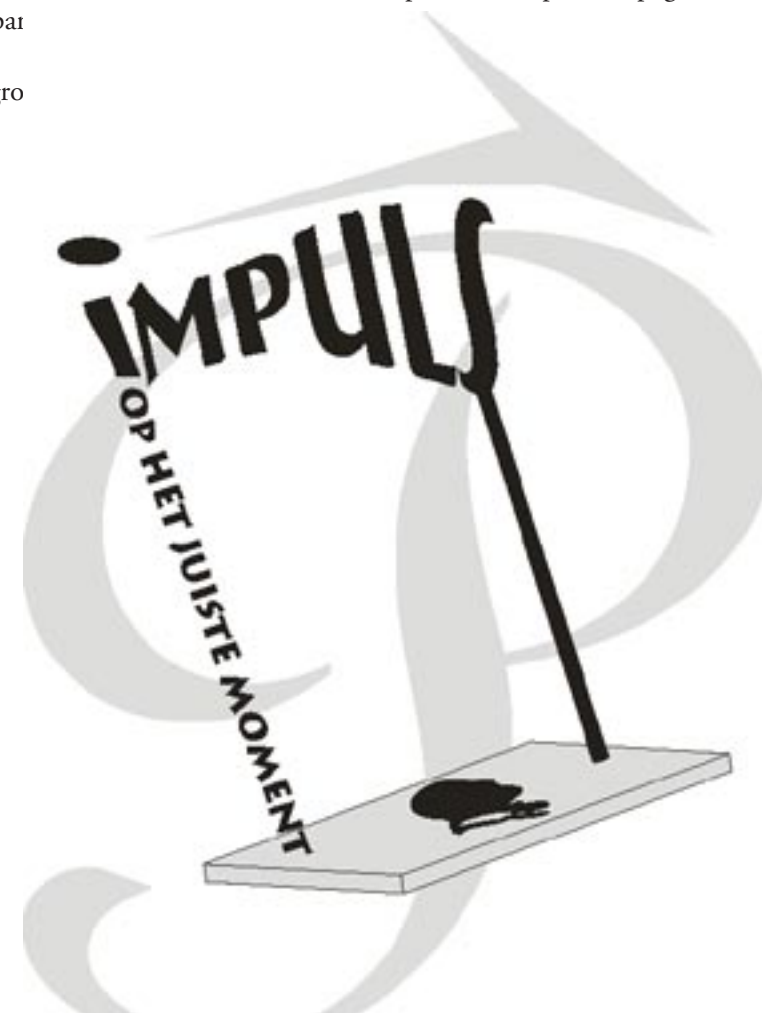
Laatste praat van Pollie

Goed, dit is dus mijn laatste voorwoord voor de Koerier. Het is gebruikelijk dat ik nu ga vertellen over afgelopen jaar en hoe jammer ik het vind om geen voorzitter meer te zijn. Dat zal ik nu ook even doen maar echter zeer beknopt. Afgelopen jaar was erg gaaf en ik zou willen dat het nog niet voorbij was.

Zo, hebben we dat ook gehad. Daarnaast sluit ik me aan bij wat jullie op de linkerpagina hebben kunnen lezen. Afgelopen jaar heb ik ook het idee gekregen dat niet veel mensen de voorwoorden in de Koerier lezen. Daarom hoop ik met deze grotendeels lege pagina en het schitterende logo de aandacht te trekken. Daarnaast bespaar ik Bas een hoop werk door hem de immense hoeveelheid spelfouten op deze pagina te bespar

Gegro

De intro is alweer afgelopen en het eerste trimester is alweer in volle gang. Dit jaar hebben we, tot onze grote vreugde, een grote groep nieuwe studenten op onze faculteit mogen ontvangen. Tijdens de intro hebben de nieuwe studenten al wel te horen gekregen wat STOOR is en wat STOOR doet, maar door de hoeveelheid andere informatie die tijdens de intro is gelanceerd, zullen jullie vast niet alles meer weten. Graag wil ik dan ook van deze gelegenheid gebruik maken om alle studenten, maar vooral de nieuwe studenten, nog eens kort te vertellen wat STOOR is en doet.

De doelstelling van STOOR is “het studeren voor studenten op de faculteit Technische Natuurkunde zo aangenaam mogelijk te maken”. Dit proberen we te bereiken met de volgende speerpunten:

- Een actieve belangenbehartiging van de studenten Technische Natuurkunde.
- Het verzorgen van en stimuleren tot duidelijke communicatie en informatievoorziening tussen de studentenorganen op de faculteit onderling en tussen hen en de “gewone” student.
- Dienstverlening.

Onder belangenbehartiging valt naast het begeleiden van de P- en PP-raad ook het afhandelen van klachten en problemen met duidelijke terugkoppeling. Een aantal concrete zaken die communicatie en informatievoorziening moeten verzorgen en stimuleren zijn: het publicatiebord, dit stukje in de koerier, de mailinglist, de webpagina en de Nieuwsbrief. Diensten zoals de PP-info, de PP-info+ en het aanbieden van oude tentamens worden ook door STOOR verzorgd.

De bezetting van het STOOR-team is ook veranderd. Zo hebben we eind vorig collegejaar helaas afscheid moeten nemen van Véronique Lohmann. Echter, we hebben de zeer enthousiaste Wouter Engelen als nieuwe STOOR-medewerker in ons team mogen verwelkomen. De nieuwe bezetting dit collegejaar is dus: Harm Knoops, Petra Rombouts, Wouter Engelen en Job Beckers. Jullie mogen ons dus altijd en overal STOORen!

Rest mij nog jullie allen heel veel leesplezier met deze Koerier en succes voor het komend collegejaar toe te wensen. Wil je nog iets weten over het een of ander, aarzel dan niet en kom snel langs bij de STOOR-kamer (G-vleugel 0.04)! In de pauze (12.30 uur - 13.30 uur) is er altijd wel iemand van ons aanwezig. Ook kun je altijd op onze website: www.phys.tue.nl/stoor kijken of een e-mail sturen naar: stoor@tue.nl.

Voorzitter 2004 - 2005

door Peter Pasmans

Beste lezers van deze Koerier en met name alle leden van SVTN “Johannes Diderik van der Waals”,

Graag neem ik even de tijd om me aan jullie voor te stellen.

Terwijl ik dit stukje aan het schrijven ben, bevind ik me op een bank in het jail hostel in Ottawa (de hoofdstad van Canada) en word ik over minder dan een maand voorzitter van onze geweldige studievereniging. Hoe is dit zo gekomen?

Meer dan twintig jaar geleden op 19 december 1983, toen de vereniging Van der Waals al 23 jaar bestond, werd ik geboren in het zuiden van Limburg, in Heerlen.

Ik groeide op in het prachtige heuvelland waar ik tot en met mijn 18e jaar bij mijn ouders in Kunrade heb gewoond. Het lezen en schrijven heb ik geleerd op de plaatselijke basisschool, waarna ik op m'n twaalfde naar het 'Sintermeerten College' in Heerlen ging. Vooral de laatste jaren heb ik het hier ontzettend naar m'n zin gehad en met m'n beste vrienden van toen maak ik nu nog steeds bijna elke zaterdagavond het centrum van Heerlen onveilig.

Om m'n vrije tijd een beetje te doden speel ik al sinds m'n zesde levensjaar voetbal bij RKVV Voerendaal, de locale voetbalclub, en heb ik vele muzieknoden geproduceerd met m'n keyboard. Verder heb ik met m'n (ren)fiets de nodige kilometers afgelegd.

In augustus 2002 brak m'n studententijd aan die begon met een supergave introweek. Het eerste half jaar had ik nog geen kamer en moest ik elke dag in totaal 3 uur reizen. Het studeren ging verder goed en bijna elke donderdag was ik met m'n jaargenoten te vinden in de Borrel, maar ik ging meestal al

vroeg terug naar Limburg. Ik was hard op zoek naar een kamer, maar de overbezochte kijkavonden die ik bezocht leverden niets op.

Tegen december kwam er bij een of andere Belgische studiegenoot in huis een kamer vrij en zat ik eindelijk op kamers (beter: op een zolderkamertje). Vanaf dat moment werd ik steeds actiever binnen Van der Waals en ging, vaak samen met mijn huisgenoot David Kusters, aan steeds meer activiteiten deelnemen.

Ik heb in m'n eerstejaar in een aantal commissies meegeholpen, waaronder de eerstejaars-, de ouderdag- en de introcommissie. Aan het einde van het jaar had ik m'n P en was het me eigenlijk al duidelijk dat ik graag in het bestuur wou gaan bij Van der Waals. Het liefste als voorzitter...

Het afgelopen jaar (m'n tweede studiejaar)

ben ik me steeds meer thuis gaan voelen in Eindhoven. In januari ben ik naar een grotere kamer verhuisd aan een geweldige straat. Deze straat heet namelijk de Johannes van der Waalsweg. Binnen Van der Waals heb ik weinig activiteiten en Borrels gemist, alle ALV's bezocht en ondertussen ben ik de jongste Borreltender en tevens feut van de Stiefelcommissie. In augustus heb ik alweer m'n derde intro meegemaakt. Ditmaal dan als introbegeleider (ik was de intromama). Daarnaast heb ik meegeholpen met het organiseren van de BuEx naar Canada. Vandaar dat ik nu dus in Canada ben.

Het afgelopen jaar heeft ook in het teken gestaan van het voorbereiden van het bestuursjaar 2004-2005. In het begin van 2004 zijn we begonnen met het vormen van een kandidaatsbestuur en in juni zijn we verkozen tot het 46^e bestuur der Studievereniging voor Technische Natuurkunde “Johannes Diderik van der Waals”. Op 29 september worden wij als bestuur geïnstalleerd en dan mag ik een jaar lang voorzitter zijn van Van der Waals. Als bestuur gaan we proberen met veel inspiratie een mooi jaar neer te zetten met als afsluiting alweer het 9^e lustrum van onze vereniging.

Zo is het dus gekomen dat ik hier in Canada zit een stukje te schrijven om me voor te stellen als komend voorzitter. Tenslotte dan nog de vraag waarom ik een jaar lang Van der Waals wil besturen. Om te beginnen is het een gezellige vereniging en lijkt het me daarom ontzettend leuk om een jaar voorzitter te zijn. Ook is het eens iets anders dan een jaar studeren. Daarnaast lijkt het me een erg leerzaam jaar waarin je veel nieuwe ervaringen kunt opdoen.

Dat het een mooi jaar mag worden voor ons als bestuur, maar vooral ook voor de vereniging!

Peter Pasmans
f.t. voorzitter der SVTN “Johannes Diderik van der Waals”

En dan nog een stukje door Thomas van Gils namens mij...

Hallo allemaal,

Bij deze wil ik mij voorstellen aan jullie. Ik word volgend jaar voorzitter van onze geweldige studievereniging, wat betekent dat ik op dit moment kutkandi ben. Ik ben geboren op 19 december in het verschrikkelijke Limburg. Ik spreek vloeiend English en ook un peu Duits. Op de basisschool was ik echt een ramp voor mijn klasgenootjes en dat is altijd zo gebleven.

Ik heb bij Van der Waals al verschillende commissies gedaan, maar het hoogtepunt was toch wel de geweldige BuEx naar Canada die ik mede georganiseerd heb. Op deze geweldige BuEx had ik erg veel aandacht van de vrouwelijke Canadezen, maar hiervan heb ik niet veel gebruik gemaakt (oh ja Thomas??).

Ook ben ik dit jaar introbegeleider geweest, en heb ik al twee vrouwelijke kids van een ander introgroepje weten weg te kapen. Verder zit ik op voetbal en doe dit regelmatig.

Van bier houd ik ook, en bij Van der Waals zit ik dan ook in de Borrelcommissie. Naast de geweldige commissies die onze mooie vereniging rijk is, ben ik ook feut van de supergeweldige Stiefelcommissie der natuurkunde, die dit jaar haar 8e dies viert. Het einde van mijn stukje komt nu in zicht, en het enige dat ik jullie nu nog wil zeggen is: “Nee kijk, dat zit gewoon zo!”

Secretaris 2004 - 2005

door Peter van Kruisbergen

Hallo allemaal,
Dit stukje van de Koerier is gereserveerd om de secretaris van Van der Waals voor het bestuursjaar 2004-2005 aan jullie voor te stellen. Omdat ik zelf de persoon in kwestie ben, wordt ik dus geacht om een introductie te geven bij de kennismaking met Peter Antonius van Kruisbergen, toekomstige secretaris van Studievereniging voor Technische Natuurkunde "Johannes Diderik van der Waals".

Het valt niet mee om over jezelf te schrijven. De meeste mensen uit je omgeving kennen je namelijk veel beter dan je jezelf kent. Wat je over jezelf kunt weten, is als wat je van jezelf kunt zien in de spiegeling op een rimpelig wateroppervlak. Van dat schimmige troebele beeld maak je vervolgens een persoon die je aardig vindt: jezelf. Ik kan nu vier dingen doen:

De eerste mogelijkheid is dat ik jullie het beeld schets zoals ik dat zelf ik mijn hoofd heb. Ik zou dan zeggen dat ik een stabiele persoonlijkheid ben die niet gemakkelijk van zijn stuk te brengen is. Verder denk ik over veel, vaak nutteloze dingen te lang en te diep na en over andere, soms belangrijke dingen te weinig. Deze beschrijving is waarschijnlijk de minst betrouwbare wat betreft waarheidsgetrouwheid maar het geeft wel veel informatie over hoe ik mezelf zie en welke rol ik mezelf toebedeel in een groep.

De tweede manier om mezelf te beschrijven is met de woorden van anderen. Ik besef

dat ik me hiermee op gevaarlijk terrein begeef omdat de mening van anderen over mij, als die uit mijn mond komt, bewust door mij gekleurd kan zijn (dit is niet het geval) en onbewust gekleurd zal zijn. Hier zou ik naar voren brengen dat men mij pragmatisch, rechtlijnig, koppig en soms een tikkeltje filosofisch vindt. Ook wordt soms wel eens met een jaloerse blik gekeken naar mijn schijnbare zelfverzekerdheid. Ik zeg schijnbaar omdat dit geen echte zelfverzekerdheid is. Het is geen emotionele zelfverzekerdheid maar één die van hogerhand door mijn wil wordt opgelegd. (De oplettende lezer haalt uit deze laatste zin dat mijn ratio meestal boven mijn emotie staat.) Verder vindt men mij wel eens te serieus en ik ben wat sommige mensen eigenwijs noemen. Ik noem het zelf liever onderzoekend: als men mij zegt dat iets

heet is, dan geloof ik het pas nadat ik mijn handen verbrand heb. Deze beschrijving zegt veel over mij maar hij is voor jullie niet zo heel waardevol omdat jullie mij volgend jaar zelf zullen leren kennen.

De derde mogelijke beschrijving is er één van banaliteiten. Ik ben 20 jaar, ca. 1.93 meter lang en mijn gewicht was gisteravond 84,3 kg. Ik woon in Eindhoven in de Kruisstraat en in het weekend ben ik vaak thuis bij mijn ouders in Vlodrop, Limburg. Mijn lievelingssoep is Chinese tomatensoep met extra veel taugé en mijn hobby's zijn hardlopen, zwemmen en ik speel slagwerk in een fanfare. Verder heb ik al geruime tijd een vriendin die nu heel toevallig ook penningmeester van Van der Waals wordt en het boek dat ik op dit moment aan het lezen ben is Pluk van de Petteflet. Deze informatie is misschien nuttig als achtergrondinformatie maar lijkt mij niet essentieel voor de dagelijkse omgang.

De laatste manier die ik kan bedenken om mezelf te beschrijven is met dingen die ik NIET ben. Eigenschappen die ik in ieder geval niet bij mezelf vind horen zijn: woede,

overgave, extrovertheid, haat, intuïtie, spiritualiteit, ...

Nu is het natuurlijk de vraag hoe ik al de eigenschappen die ik bewust of onbewust bezit, ga inzetten om een goede secretaris te zijn voor Van der Waals. Het antwoord hierop moet ik gelukkig schuldig blijven; als ik het antwoord wist zou het namelijk geen uitdaging meer voor mij zijn. Ik zie het komende jaar als een avontuur waarin ik samen met mijn medebestuurleden continu nieuwe problemen en uitdagingen tegemoet zal treden. Het wordt een jaar waarin ik al mijn energie zal aanwenden om zowel Van der Waals als mezelf verder te ontwikkelen. Ik wil afsluiten met de doelen te omschrijven die ik mezelf voor het komende jaar heb gesteld. Wanneer ben je immers een goede secretaris? Naast het vervullen van de taken die bij de secretarisfunctie horen, wil ik binnen ons bestuur vooral een structurerende rol spelen. Niet alleen door het maken van heldere notulen maar ook tijdens vergaderingen en in de Van-der-Waalskamer. Verder wil ik mijn dagelijkse taken als secretaris systematisch en transparant maken.

Dit is in het kort een beschrijving van mijn persoonlijkheid, mijn ambities en mijn doelen. Aan deze tekst kunnen geen rechten worden ontleend. Actuele en aanvullende informatie is gedurende het hele jaar bij mij te verkrijgen. Ik ben te vinden in de Van-der-Waalskamer.

Bijna penningmeester

door Marijn Kemper

Een goed voorstelstukje valt of staat met de foto die erbij staat. Die moet goed laten zien hoe ik eruit zie, zodat iedereen me voortaan herkent als de penningmeester van Van der Waals. Ik had geen zin in een standaard pasfoto (die zijn toch nooit leuk), dus vandaar deze foto.

Om me ook maar even officieel voor te stellen: ik ben Marijn Kemper, 20 jaar oud en woon in Eindhoven. Ik ben nu derdejaars student Technische Natuurkunde en, zoals gezegd, word ik binnenkort penningmeester bij Van der Waals. Van studeren zal dit jaar wel minder komen dan afgelopen jaren, maar ik denk dat ik het druk genoeg krijg om me niet te hoeven vervelen. Momenteel ben ik hard bezig om te leren hoe alles werkt, want Inge is op BuEx en ik mag haar taken waarnemen. Nog niet alles gaat even soepel, maar dit is volgens mij wel de beste manier om het te leren. Ik heb er in ieder geval veel zin in om straks echt penningmeester te zijn en zelf de kasbonnen en dergelijke te mogen tekenen.

In een voorstelstukje hoort natuurlijk ook mijn levensloop tot nu toe. Die begint bij mijn geboorte in Leiderdorp. Hier heb ik een jaar gewoond, dus daar weet ik niks meer van. Daarna verhuisden we naar Eindhoven, waar ik nu nog steeds woon. Hier kreeg ik ook een broertje en een jaar of tien later nog één. Toen ik vier jaar oud was, mocht ik naar basisschool De Springplank. Hier heb ik het acht jaar volgehouden. In die tijd heb ik van alles geleerd: om te beginnen natuurlijk rekenen, lezen en schrijven, maar handenarbeid was mijn favoriete vak. Op de

basisschool heb je nog geen huiswerk, dus de rest van mijn tijd vulde ik met buiten spelen, knutselen, lezen en broertje pesten. Na de basisschool werd het tijd om verder te kijken: ik koos als middelbare school het CHC (eigenlijk voornamelijk omdat dat maar vijf minuten fietsen was) en daar heb ik het zes jaar naar mijn zin gehad. Eerst heb ik vier jaar gymnasium gedaan, maar zodra vaststond dat ik mee mocht op Romereis, ben ik atheneum gaan doen. De Romereis was wel zo'n beetje het hoogtepunt van mijn middelbareschooltijd. Hoewel, het was ook wel erg fijn om mijn diploma te halen. Ik heb altijd netjes mijn huiswerk gemaakt, maar ik had nog tijd genoeg over om op te

passen op kleine kinderen en leiding te zijn bij de hobbyclub (waar ik zelf als klein kind knutselde). Vooral oppassen vond ik erg leuk en het was ook nog eens een makkelijke manier om wat bij te verdienen.

Na de middelbare school moest ik natuurlijk een studie kiezen. Voor het toekomstdossier (volgens mij een Tweede Fase uitvinding) heb ik allerlei opdrachten moeten doen om een bewuste studiekeuze te kunnen maken, maar uiteindelijk was de keuze voor Technische Natuurkunde vooral een kwestie van andere studies wegstrepen. Gelukkig blijkt het een goede keuze te zijn, want het bevalt me hier wel. Afgelopen twee jaar heb

ik alle vakken gehaald, dus dat is een mooi uitgangspunt om aan mijn bestuursjaar te beginnen. Veel vrije tijd heb ik nu niet meer: ik ben voornamelijk bezig met kandibestuur zijn en alles wat daarbij hoort. Gewoon een keertje niks doen op z'n tijd (lieft samen met Peter), bevalt me dus wel. Af en toe wil ik nog wel een boek lezen. Ik doe ook al een aantal jaar aan stijldansen: erg leuk en dat kost gelukkig niet zo veel tijd.

Ik denk dat ik wel genoeg over mezelf verteld heb en bovendien is het nu Borrel, maar als je meer wilt weten, kun je het natuurlijk altijd vragen. Ik zal vaak in de Van-der-Waalskamer te vinden zijn.

Quotes

Robert: De ALV is niet de plaats om over dingen te discussiëren.

Inge: Ik heb geen spellingsprobleem; Bas heeft een probleem met mijn spelling.

Arjan M. over David tijdens de BuEx Canada: Hij zit ook altijd in het buitenland.

Bas C: Ik ga Paul wakker maken, oh nee toch niet, want hij slaapt nog.

Inge tijdens het boekhouden: O ja, ik ben wel heel dom ja.

Commissaris EB en Borrelpenningmeester

door David Kusters

This is your captain speaking... speed: 625 Mph, altitude: 30000 feet. Somewhere between Toronto and Calgary (Canada)...

Gelukkig heb ik tijdens deze geweldige BuEx nog eventjes de tijd gevonden om mezelf voor te stellen. Ik heb namelijk de eer me te mogen voorstellen aan jullie als aankomend bestuurslid van de Studievereniging voor Technische Natuurkunde "Johannes Diderik van der Waals".

Ik kwam een twintigtal jaar geleden ter wereld ergens in een dorpje in het Belgische Zuid-Limburg. En ja hoor, ik ben nog steeds een rasechte Belg. Mijn naam is David Kusters en ik zal komend jaar twee belangrijke taken vervullen binnen het bestuur.

Het grootste deel van mijn tijd zal zitten in het verwerven van contacten met bedrijven en zorgen voor de geldstroom naar de vereniging toe, beter bekend als de taak Commissaris Externe Betrekkingen. Deze taak zal ik echter niet alleen vervullen maar samen met Reinier.

Mijn tweede bestuurstaak zal bestaan uit het beheren van de Borrelkas en andere Borrelaangelegenheden, oftewel: Borrelpenningmeester.

Het begon allemaal voor mij een tweetal jaar geleden. Ik kwam studeren in Eindhoven en mijn eerste contact met de Nederlandse cultuur werd tijdens de intro gelegd. Ik werd hier als enige Belg, zonder enige vrienden of kennissen, tussen een

hele groep Nederlanders gedropt. Van een cultuurschok gesproken! Maar dankzij mijn twee geweldige intro-ouders voelde ik me vanaf het eerste uurtje al helemaal thuis in Eindhoven. Ik had ook al snel de smaak van het Eindhovense studentenleven te pakken. Na enkele weken was ik op donderdagmiddag al niet meer weg te krijgen uit de 'Salon' en ik werd ook steeds actiever in het deelnemen aan allerlei Van-der-Waalsactiviteiten zoals N-feesten, cantussen, droppings...

Op het eind van mijn eerste jaar ben ik lid geworden van het Bourgondische dispuut Chaos en had ook al de weg gevonden naar het Vlaamse dispuut Barabas waar ik af en toe mijn heimwee naar het Vlaamse land met mijn landgenoten kon delen.

Al deze niet studiegerichte Van-der-Waalsactiviteiten hebben mijn motivatie om af en toe hard te studeren alleen maar versterkt. Ik had op het eind van mijn eerste jaar ook geen studievertraging opgelopen en kon met een schone lei aan het tweede jaar beginnen.

In mijn tweede jaar ben ik nog lid geworden van de Borrelcommissie en heb geholpen in het organiseren van de BuEx Canada, waar ik op dit moment volop van aan het genieten ben.

Ik ben benieuwd naar alle dingen die ik komend jaar als bestuur allemaal ga leren. Maar van een ding ben ik zeker, ik zal me keihard inzetten om van dit jaar een

vruchtbaar Van-der-Waalsjaar te maken. Met het lustrum in zicht zal het ongetwijfeld ook een geweldig leerzaam en plezierig jaar worden.

Als jullie meer over mij willen weten, aarzel dan niet om me ergens in de gangen van N-laag aan te spreken. Op donderdagmiddag ben ik ook altijd in de 'Salon' te vinden tussen vier en half zeven waar ik samen met een biertje wel een leuk gesprek durf aan te gaan.

This is your captain speaking... We are now arriving at Calgary international airport,... please fasten your seatbelts,... we are ready to land,... have a nice day and enjoy your stay in Canada.

Quotes

Thomas tegen Peter P. tijdens een naBorrel: Stop maar met trekken en ga maar zuigen.

Paul van M: De titel is zo kort, maar anders is hij ook zo lang.

Na een zware Borrel: Ik drink echt nooit meer guillotine.

Harry Roumen: Eindhoven is de mooiste stad om in te studeren in Eindhoven.

Een heel jaar

door Reinier van Mourik

Beste lezer, Ik schrijf je nu vanaf het bureau waar ik sinds kort aan mag, en in het komende jaar veel aan zal zitten. Ik bevind me in de ruimte waar ik komend jaar erg veel tijd zal doorbrengen, zonder dat mensen vragen waarom ik nooit naar college ga. Een heel jaar maak ik deel uit van het 46^e bestuur der SVTN "J.D. van der Waals". Vol enthousiasme en verwachting, zonder dat ik helemaal bewust ben van wat ik moet verwachten, begin ik aan de taken die ik een heel jaar op mij zal nemen.

Ik ben Reinier van Mourik, derdejaars student Natuurkunde/Wiskunde. In het komende jaar zal ik de helft van de taken van de Commissaris Externe Betrekkingen vervullen, en als Commissaris Buitenlandse Excursie de organisatie van de BuEx Japan in 2005 op mij nemen. De keuze om de BuEx te organiseren kwam door de uitdaging, en

door het feit dat een super reis neerzetten voor ongeveer 25 man, waaronder ikzelf, zijn eigen beloning wel is. De keuze om Externe Betrekkingen te doen komt omdat ik hier vorig jaar veel mee bezig ben geweest. Vorig jaar heb ik namelijk in het bestuur van de Eindhovense Studenten Atletiek Vereniging Asterix gezeten, als PR- en Sponsoringcommissaris. Dit hield in dat ik contacten heb onderhouden en sponsorrelaties ben begonnen met een paar bedrijfjes in Eindhoven, wat erg leuk bleek, na het onder de knie krijgen. Bij Van der Waals zal ik met grotere, belangrijkere, en geografisch grootschaligere bedrijven te

maken krijgen, waar mijn ervaring van pas zal komen. Een paar maanden eerder bij het besluit om bij Van der Waals in het bestuur te treden speelde het vermaak van het jaar bij Asterix zeker een rol, maar de doorslag kwam bij het beseffen dat de persoonlijke ontwikkeling die een bestuurslid ondervindt in zijn jaar hoort bij een opleiding maar niet in leerboeken te vinden is.

Sinds augustus 2002 ben ik terug in Nederland. De zeven jaar voorafgaande aan deze terugkomst heb ik in Amerika doorgebracht. Hier heb ik onder andere op "high school" gezeten, en veel van mijn ontwikkeling in het Amerikaans gedaan, waaruit volgt dat je van mij af en toe wat Amerikaans gedrag, kleding, en een accentje zult waarnemen. Maar ergens diep in mij ben ik Nederlander; ik ben op 8 juni 1985

in Enschede geboren, en heb tot groep 7 in Eindhoven gewoond.

Na deze antichronologie zijn we weer terug bij het heden. In de huidige tijd zit ik aan het bureau mij voor te stellen aan jou. Het beste kun je natuurlijk de Vander-Waalskamer binnenlopen en een praatje maken met de bestuursleden, maar ik zal je een eindje op weg helpen. Je kunt me herkennen aan een sik. Als ik vrije tijd heb pak ik meestal mijn gitaar, soms ga ik aan de piano zitten. Ik sport veel, meestal bij Asterix, de atletiekvereniging, waar ik me richt op de Bata444race voor het TU/e-team en op de 400 m in het baanseizoen. En in de tijd die over is eet en slaap ik.

Ik hoop er een fantastisch, leuk, en leerzaam jaar van te maken!

Quotes

Arjan M: Het was Jan.
Jan: Nee, ik was niks.

Paul van M: uieoujaeojueaauueawwwajwiaaoiaieuiawue zwjeiuau.
Ineke: Jij bent een beetje vreemd.

Astrid terwijl ze de la van Paul van M probeert te openen: Trekken is ook leuk.

JAJA Bas, het is nu eindelijk af

door Kees Daamen

Minimaal 401 woorden besteden aan een voorstelstukje in de Koerier, tot nu toe de grootste hobbel onderweg naar de grote dag. 29 september 2004, wisselings-ALV, dé dag waarop ik voor het eerst officieel aan het besturen mag gaan. Omdat dit een heel erg standaard stukje wordt gaan we nu maar naar een andere grote dag die het begin van mijn leven markeert. Zestien december 1983 in het ziekenhuis op de berg in Wageningen. De berg? Ja, de BERG ja. De Wageningseberg, daar waar ook het stadion de Berg ligt, aan de rijn. De hele dag was er bij oom en tante uit Eindhoven de vraag of ik wel of niet op de 6^e verjaardag van zontje Tom geboren zou worden. Na 23.00 uur gingen ze er niet meer van uit, maar toen gebeurde het toch... Om 23.45 uur ben ik geboren, en om 0.30 uur, de volgende dag dus, was het heuglijke feit ook in Eindhoven bekend. In verband met het woningtekort in Wageningen heb ik het daaropvolgende halve jaar in een naastgelegen dorp, genaamd Bennekom, gewoond. Het moge duidelijk zijn dat van deze tijd geen blijvende herinneringen zijn overgebleven, alleen foto's. Die herinneringen zijn er wel van het daaropvolgende adres waar ik gewoond heb. Dit keer wel in Wageningen, en wel in de Tarthorst, nummer 747. De Tarthorst is een heel groot woonerf, ideaal voor kleine kinderen. Je hoeft voor helemaal niks nie nie op te passen, de hele dag spelen met de andere kinderen op het speelplein, verder nog: fietscrossen, hutten bouwen, burens vervelen, kortom geniaal! Dan komt er zo rond je vierde levensjaar een moment waarop je schoolcarrière begint. In tegenstelling tot een paar andere kinderen van de Tarthorst

ging ik niet naar de Tarthorstschool, maar naar Openbare Montessorischool 'De Eekmolen' aan de Eekmolenweg, hoe kan het ook anders.

Montessori school!? Dat moet ik even uitleggen waarschijnlijk. Maria Montessori leefde lang, lang geleden in Italië. Ze was zo ongeveer de eerste vrouwelijke dokter in dat land en ook nog eens onderwijzeres. Veel meer van haar historie heb ik ooit, lang geleden een keer gehoord, maar ben ik allang weer vergeten. De mensen die echt geïnteresseerd zijn adviseer ik om eens te kijken op montessori.pagina.nl. Maar nu over hoe het daar op zo'n school aan toe gaat: Je zit met meerdere groepen in de

klas. Groep 1 en 2 in een klas, groep 3, 4 en 5 in een klas en dan nog 6, 7 en 8, in mijn basisschooltijd heb ik dus in totaal 3 verschillende leraren gehad, met hier en daar een invaller die ik niet meegeteld heb. Het hele idee van Montessori-onderwijs is dat de leerlingen elkaar helpen, en dan zijn het natuurlijk vooral de oudere leerlingen die de jongere helpen. Iedere dag mag je gewoon gaan doen waar je zin in hebt, zolang je maar aan het einde van het jaar ongeveer het hele programma af hebt. In ieder geval, zo werkte het bij mij. Dit is mij toen zo goed bevallen dat ik daarna op de plaatselijke middelbare school ook Montessori-onderwijs ben gaan volgen. Dat programma startte dat jaar en het kwam er op neer dat ik met een heleboel mensen van mijn basisschool in een klas zat met maar een paar mensen die ik nog niet kende. Als met alle nieuwe dingen weten de mensen nog niet goed hoe ze er mee om moeten gaan en soms ging het zelfs zover dat wij de leraren moesten vertellen dat de manier waarop zij les gaven toch echt niets Montessoriaans had. Na drie jaar proefkonijn geweest te zijn kwam ik terecht in de tweede fase, waar mijn school gelukkig al een jaar ervaring mee had. Dit pakte zeer goed uit voor mij, de houding van de school was dat als je goede cijfers haalde je niet zoveel hoefde te doen en ze je ook niet controleerde of zo, echt geniaal! Helemaal toen ik in het tweede half jaar van de zesde klas nog maar 14 contacturen en 8 tussenuren had in de week, minder dan 3 lessen per dag! Toen kwam het grote dilemma van de studiekeuze, wat ga ik doen? Ik heb profiel Natuur & Gezondheid en ook profiel Natuur & Techniek, ik kan alles en vind alles ook wel leuk, wat wil ik? Omdat ik het nog niet wist begon de decaan van de school mij te vervelen met de resultaten van de

BIT-test die ik ooit eens in de 3e klas had ingevuld. Daar was uitgekomen dat ik naast technische, ook agrarische interesse had. De test was zo opgezet dat je uit een stuk of vijftig verschillende lijstjes van 5 beroepen eentje moest kiezen die je het leukst leek. Je moest kiezen, de geen-van-allenoptie zat er niet in. En ik ging echt wel tien keer liever champignonnen telen dan ex-gedetineerden reïntegreren of bejaarden voeren. Maar ja, maak zo'n decaan maar eens wijs dat je eigenlijk helemaal geen agrarische interesse hebt. Uiteindelijk ben ik in de 6^e klas alle technische universiteiten maar eens gaan bezoeken. Delft viel meteen af, Twente had ook gekund, maar het is Eindhoven geworden. Misschien heeft de familie in de buurt wel een rol gespeeld. En waarom ik nou Natuurkunde ben gaan doen weet ik nog steeds niet. Maar nu ga ik in ieder geval een jaar het bestuur in omdat ik ontzettend veel zin heb om een heel mooi lustrum te gaan organiseren en ik wel toe ben aan iets anders dan een heel jaar leren. Uiteindelijk is het met dit stukje wel goed gekomen en de 401 woorden zijn ruimschoots gehaald, met dank aan Bas voor de inspiratie.

Mijn leven in een notendop

door Michael van Ommering

Op de vooravond van een lange reis naar Canada is mij gevraagd een stukje te schrijven voor de nieuwe Koerier waarin ik mezelf mag voorstellen aan alle Van-der-Waalsleden. Natuurlijk precies 'het juiste moment' om dit te vragen, aangezien de deadline ergens tijdens mijn BuEx ligt en ik het dus vandaag af moet hebben (of moeilijk moet gaan doen in een internetcafé in Canada). Gelukkig zit ik boordevol inspiratie en dus zal het niet een al te groot probleem worden. Ik ga jullie lastig vallen met een samenvatting van mijn korte doch turbulente leven!

Ik ben alweer twintig en een half jaar geleden geboren in het Engelse Crawley, als broertje van Kim van Ommering. Daar in Zuid-Engeland heb ik het eerste driekwart jaar van mijn leven mogen doorbrengen. Maar al gauw verhuisden we naar het Nederlandse Valkenswaard waar er nog een lid van het gezinnetje bijkwam: mijn kleine zusje Jamie van Ommering. Verder zijn er weinig herinneringen aan deze tijd, omdat ik omstreeks mijn 3e verjaardag alweer voor de 2e keer mocht verhuizen, en dit keer naar het nabijgelegen Dommelen. Hier heb ik een klein deel van mijn schoolcarrière mogen doorlopen, groep 1 op basisschool De Belhamel, en groep 2 t/m 5 op basisschool Schepelweijen (ja ik werd echt overal naartoe gesleept). In deze tijd was het ook dat ik ben begonnen met twee van mijn hobby's, voetballen en piano spelen. Maar toen ik eindelijk gesettled was (en de Dommelsch bierbrouwerij wist te vinden) vonden mijn ouders het nodig om weer te gaan verhuizen. De bestemming was

dit keer het wonderschone en welbekende Kempische dorpje Hapert. Hier heb ik de laatste drie jaar van de basisschool doorlopen op 'Het Palet', waar ik met 550 punten voor de CITO afscheid nam.

De volgende stap in mijn carrière was de middelbare school Het Pius-X college in Bladel, waar ik het vwo heb doorlopen. De eerste drie jaar gingen uiteraard zeer soepel, maar in het vierde jaar stond mij en mijn klasgenootjes een verrassing te wachten: de 2e fase. Dit bleek een grote misstap te zijn van het Ministerie van Onderwijs, wat ertoe leidde dat duizenden middelbare scholieren (waaronder ik) naar Den Haag moesten gaan om daar een grote staking te houden. Weet je ook eens wat het is om een charge van de ME te trotseren. Meteen daarop is de hele 2e fase omgegooid waarvoor alle jongerejaars ons nog dankbaar moeten zijn! In het vierde jaar van het vwo ben ik

naast mijn schoolcarrière ook een carrière begonnen in het Pannenkoekenwezen. De eerste jaren heb ik gewerkt bij De Pannenkoekenbakker in Eersel, in het begin als amateur-afwasser, maar in de loop der jaren uitgegroeid tot volleerd chef-kok. Toen kwam de verrassing dat mijn baas twee bedrijven erbij had gekocht, waardoor ik vanaf mijn 18e voornamelijk in Het Pannenkoekenbos in Esch heb gewerkt. Hier heb ik mijn groei kunnen doorzetten zodat mijn werkzaamheden nu meer op die van de bedrijfsleider lijken.

Bij De Pannenkoekenbakker is ook mijn grote passie voor het snowboarden ontstaan. In februari 2000 ging ik met 8 collega's naar Oostenrijk voor een weekje sneeuwpret, en sindsdien ben ik elke winter met medepannenkoekenbakkers een weekje in de Alpen te vinden. Afgelopen jaar ben ik ook nog met de studentenwintersport mee geweest, wat erg geslaagd was en dit jaar opnieuw op het programma staat. Als er interesse is voor een Van-der-Waalsindoor-snowboard-dag dan is dit met mij vast te regelen!

Waar was ik gebleven, oja het vwo. In mei 2002 ben ik geslaagd voor het vwo in het profiel N&T plus biologie en latijn. Mijn punten waren gelukkig goed genoeg zodat ik mijn grote zus (nee, niet grote voorbeeld) mocht volgen naar de Technische Universiteit Eindhoven, faculteit Natuurkunde. Na een geweldige intro zat ik, zoals het hoort, elke dag braaf om half acht in de bus naar Eindhoven, zodat ik geen enkel college-uur hoefde te missen. Dit heb ik 2 trimesters volgehouden, toen is het fout gegaan: ik ging voor de vierde keer verhuizen, nu naar Eindhoven. Gelukkig niet meer die lange busreis elke dag, maar mijn nieuwe Ikea bed lag wel erg lekker! Misschien dat ik daardoor mijn P niet heb gehaald, ik miste 3 studiepunten! In het 2^e jaar werd mijn motivatie minder en minder waardoor ik elk trimester wel een vakje niet haalde. Gelukkig is mijn P ondertussen wel binnen, zodat niets mij in de weg stond om een jaartje de collegebanken te mijden en ervaring op te doen als bestuurslid van de geweldige studievereniging Van der Waals. Komend jaar ga ik me voornamelijk bezig houden met de website en het organiseren van het 9^e lustrum, een groots feest in oktober 2005. Ik heb er in ieder geval heel erg veel zin, dus dat gaat het komend jaar helemaal goedkomen!

Ps. Sorry voor het warrige verhaal maar je hele leven in 800 woorden proppen is bijna onmenselijk!

Commissaris Koerier

door Frank Jehoel

Hoi, ik ben Frank. Het is de meest simpele openingszin die je kunt verzinnen als je een voorstelstukje moet schrijven. Maar waarom zou je het überhaupt doen, een stuk over jezelf schrijven in ons prachtige verenigingsblad de Koerier? In mijn geval is dat natuurlijk omdat de volgende Koerier die in jullie handen zal komen mijn verantwoordelijkheid zal zijn. Aan alle mooie dingen komt een einde en zo zullen ook Bas, Ineke en Inge hun Koeriertaken moeten overdragen aan de volgende generatie. Gelukkig heb ik de eer hun opvolger te zijn en mezelf Koeriercommissaris te mogen noemen in het 46^e bestuur van Van der Waals.

Ook heb ik waarschijnlijk de eer om de hoogstgeschreven inzending in de geschiedenis van de Koerier te hebben. Ik bevind me nu namelijk niet op zee-niveau (of een paar metertjes daarboven, zoals in Eindhoven) en zelfs niet in de bergen. Nee, ik bevind me op zo'n 10 km hoogte! Vandaag is namelijk de eerste dag van BuEx Canada 2004! En nu hoor ik mensen al denken: waarom moet dat nu per se in het vliegtuig geschreven worden? Dat is allemaal te danken aan Bas, die pas gistermiddag heeft gemeld dat we nog een stukje moesten schrijven voor 6 september. Omdat we 17 september pas terugkomen van onze Canada-tour (waarover meer in Koerier 2), moest het stukje dus ergens onderweg verzonden worden. Vandaar dat ik op dit moment nog ergens inspiratie vandaan probeer te halen, terwijl ik al ruim 12 uur op ben en het toch pas 12 uur 's middags is!... Dus op zo'n moment probeer je wat hulpbronnen in te schakelen: namelijk je burens in het vliegtuig. In dit geval zijn dat Inge (die druk bezig is zich met Job te vermaken) en Koen.

Ik citeer: "Ongeveer 20 jaar geleden werd er in het pittoreske, dan wel schilderachtige Tilburg, een mannetje geboren met een bijzonder talent. Hoewel de boze heks haar uiterste best heeft gedaan dit talent niet tot ontwikkeling te laten komen, kon deze niet voorkomen dat deze uiterst vervelende persoon, doch vindingrijke, zijn zinnen heeft gezet op totale natuurkundige overheersing. Of hij slaagt in deze missie kunnen jullie de komende tijd aan den lijve ondervinden. To be continued..." aldus een net wakkere Koen Kuiper vanuit de stoel achter mij.

Het voorgaande is een toonaangevend beeld voor het niveau tijdens de rest van de reis.

Om mijn verhaal compleet te maken zal ik nog wat zinloze feitjes opsommen die door de luie lezer ook kunnen worden overgeslagen. Ik ben dus Frank Jehoel, geboren 7 juni 1984 in Tilburg, waar ik ook mijn basis- en middelbare school heb genoten. Ondertussen heb ik er al weer twee jaar van mijn studie in Eindhoven op zitten.

Sinds ongeveer een jaar heb ik een mooie kamer, zo ongeveer liggend aan, jawel, de Johannes van der Waalsweg. Komend jaar ga ik vol overgave de Koerier maken en in een nieuw jasje steken, dus blijf lezen!

Are we there yet? -No.
Are we there yet? -NO!
Are we there yet? -Yes.
Really? -NO!!

Medtronic is the world's leading medical technology company, providing lifelong solutions for people with chronic disease.

Medtronic restores people to full and productive lives with the world's most advanced medical devices and therapies.

The Bakken Research Center in Maastricht contributes to Medtronic's mission in strengthening the company's clinical and technical research and development activities in Europe, the Middle East and Africa.

Excerpts from the Company Mission:

- *To contribute to human welfare by application of biomedical engineering in the research, design, manufacture, and sale of instruments or appliances that alleviate pain, restore health and extend life.*
- *To direct our growth in the areas of biomedical engineering where we display maximum strength and ability*
- *To strive without reserve for the greatest possible reliability and quality in our products*

Some of our products:

- *Implantable pacemakers, defibrillators and monitors*
- *Heart valves, oxygenators and instruments for cardiac surgery*
- *Implantable neurostimulators and drug pumps*
- *Stents, balloon catheters and vascular grafts*
- *Implantable devices for spine surgery*

Medtronic Bakken Research Center
Endepolsdomein 5
6229 GW Maastricht

Intro 2004

door Ramon van Voornveld

Wederom is mij het wijfelachtige eer toegeschoven om een stukje te schrijven. Ditmaal over een van de leukste weken (samen met de collegevrije weken) van het jaar: de intro. Na mijn eigen introweek leek het mij zeer aangenaam dit alles nog een keer mee te maken. Dan zit er maar één ding op: intropapa worden... Samen met Jort van Jaarsveld (voor een enkeling bekend als Jamber... :p) hebben wij het leven van onze kids zo aangenaam mogelijk gemaakt. Het programma van de intro is volgens mij al jarenlang vrijwel hetzelfde, in ieder geval al drie jaar lang, want het was hetzelfde als tijdens onze intro. Bij de verschillende programma-onderdelen volgt mijn eigen, persoonlijke, subjectieve interpretatie van het geheel. Ik wijs er nadrukkelijk op dat het een subjectieve interpretatie is! De schrijver wenst niet aansprakelijk gesteld te worden voor eventuele schadelijke gevolgen van commentaar geleverd door de schrijver...

Maandag begint de introweek met een lunch (altijd lekker), vervolgens, na een korte kennismaking met de kids, is het lachen en kliederen geblazen met "Op slag van Maandag". Ons groepje profileerde zich al vrij snel (hoe kan het ook anders) als het meest actieve, fanatieke groepje. Zoals ik al zei, dit is een persoonlijke interpretatie... Na samen onder gesmeerd te zijn met pindakaas, erwten- en tomatensoep, chocopasta, eieren, hagelslag, meel en allerlei andere ranzige etenswaren leek het Jort en ik de hoogste tijd om te gaan douchen. Na een heerlijk avondmaal op de faculteit en een film in het auditorium (starring: "Puss in Boots") was het de hoogste tijd om een biertje te drinken

in de Bunker. Wederom bleek ons groepje de grootste bikkels te bevatten: bier drinken als een gek, en vrijwel intact tot in de vroege uurtjes. Hulde aan die mannen...

Toen kwam een van de zwaarste gedeelten van het programma: de dinsdag. De eerste avond wil iedereen laten zien wat hij/zij waard is, wat tot een uiterst gare dinsdagochtend leidt. Met een uiterst "gevarieerd" ontbijt mochten wij onze kater van de vorige nacht (lees: 2 uur geleden) verwerken. Toen was de tijd rijp voor het faculteitsprogramma: "Ren je rot door N-laag". Een spel bedoeld om de nuldejaars wegwijs te maken in onze schitterende faculteit. De begeleiders moesten ergens gaan zitten en natuurlijk waren alle goede plaatsen al weg, en kwamen Jort en ik terecht in de bibliotheek. De details zal ik achterwege laten, dit omdat ik niet echt mentaal aanwezig was op dat moment. 's Middags was het programma een stuk uitdagender: na een heerlijke lunch op het sportcentrum (met als enige verschillen met het ontbijt dat de lunch geen pakje melk heeft, maar een blikje fris en dat er ook nog een Mars bij de lunch zit) was het tijd voor de reuze "interessante" instantietocht. Tot grote ergernis van onze kids hebben we netjes alle instanties bezocht, en zeer gedisciplineerd de verhaaltjes aangehoord. De reden hiervoor was dat we om 16.00 uur een "Ik ben zat, en wie ben jij?"-T-shirt bij een kraam op moesten halen. Na een Chinese hap op de Bunker en een gezellig potje sporten bij de sporttrainingen, werd de presentatie van de studentenverenigingen gegeven. Na een geweldige voorstelling van onze opperheld "Bassie" waren we toe aan

het toppunt van deze (en van elke andere) dag: BIERRRR!!! Wederom een zeer gezellige avond! (maar waar was onze Joost toch al die tijd? :p)

Woensdagochtend: het ideale moment om een beetje cultuur in Eindhoven op te snuiven met de Scalatocht. Na dit culturele hoogtepunt (en een spetterend optreden van de Tuna's) was het de bedoeling om te gaan voetballen. Dus dat hebben we dan maar gedaan... Vooraf had ons groepje zichzelf de beker al toebedeeld, maar niets bleek minder waar! Een groepje met goede voetballers, maar geen teamgeest. Jammer mannen, volgende keer beter... Na deze zware inspanning zouden we eigenlijk bij de begeleiders thuis gaan eten. Overleg met de groep (en de luiheid van Jort en mij) leidden tot een vezelrijke pastamaaltijd in de stad. 's Avonds was het tijd om de kids het bruisende uitgaansleven van Eindhoven te laten ervaren met de kroegentocht. Na half Stratumseind te hebben bezocht reisde ons heroïsche groepje wederom af naar de Bunker.

Met de smaak van het bier van gisteren nog in onze mondjes werd op donderdagochtend het ontbijtzakje soldaat gemaakt. Wederom een geschikt tijdstip voor cultuur. Na een denderende voorstelling van onze cabaretier "Don Leon" stond het bunkerfestival op het programma. Hier hebben wij als ouders besloten om onze kinderen een beetje

Fig. 1. Eén van de spellen tijdens "Op slag van Maandag".

vrijheid te gunnen. 's Avonds werd heerlijk gegeten in de Eindhovense binnenstad. Na het eten werden de optredens op het bunkerterrein gegeven. Na een uur rammen en beuken in de pit bij de "Band zonder Banaan" met mijn maat "Joost" Geubbels begon de nacht pas! Het leek mij (en een paar superrrgave kids) leuk om een nachtje over te slaan. Zo gezegd zo gedaan, en zo kwam het weektotaal op 9 uur slaap. (Dat is de helft van mijn winnende tijd in Boedapest)

Na deze wilde nacht waren onze kindertjes (en wij ouders ook) toe aan een heerlijk katerontbijt. Na het ontbijt was er nog heel eventjes tijd voordat de geweldige slotactiviteit plaatsvond: de Cantus. Met zijn allen bier drinken uit een plastic beker, liedjes zingen tot je keel schor is en elkaar helemaal ondergooien met gerstenat. Een geweldig einde van een prachtige week. Alleen jammer dat de brandweer ons tegenhield om de Dommel in te springen...

Long live my friend, Paco!

by *András Zsom*

I'm gazing at the pictures taken in Budapest and Eindhoven to get inspiration for writing this article. One thing is common in the pictures: I can see smiling and happy faces everywhere.

Let's see shortly what happened!

So there we were, hungarians in our office and we heard some strange noise coming from the corridor, and finally we beheld all the 13 dutch people! I was a little bit nervous. I thought it would be hard to take care of one of them because sometimes it is difficult to take care of yourself in Budapest. But except for one person during the first night no one got lost. We organised some scientific programs like a visit to the Institute of Experimental Physics, to the Palace of Magic, where we were able to try out some really funny experiments, and a visit to the Ericsson Research Center. And ofcourse we had some cultural programs like a city tour, a festival, some parties (not as much as we had in Eindhoven...), visiting a little village museum and so on. It was a pleasure to meet Paco! A new tradition was born at that party near the bank of the Danube. Since now nearly all the physics students of our university met Paco!

When I look back that five days seem very short to me. They have just arrived and after a short time we were running after their bus at the bus station.

We had to wait only 3 months to meet again, but now in Eindhoven.

Everybody got a cycle and we could experience the real dutch-feeling! It was fun for us! In Eindhoven we saw Philips, FEI and the university. As I mentioned before we had some good parties, a cycling tour

around the city and we had a BBQ in the Salon where I won a beer-opener and two beers after turning the 'Wheel of Fortune'. We also saw the 'Bloemencorso' in Zundert. I cannot list all of the programs we organised for each other, because it would take more than 2 pages. So forgive me, if I forget something! If you want to know more ask our hosts!

This exchange program was only the beginning of something! We showed to the members of IAPS (International Association of Physics Students, red.) how a program like this should be!

Finally I'd like to thank both the hungarians and the dutch people for organising such an incredible program for each other!

Fig. 1. The Bloemencorso.

Hoofdrekenen verheven tot kunst

door Thijs Knaapen

Alhoewel dedoorsneefgestudeerde student Technische Natuurkunde natuurlijk bakken met geld gaat verdienen, is hij tijdens zijn studie toch niet heel erg bezig met geld, anders dan dat er op donderdagmiddag natuurlijk genoeg portemonneevulling moet zijn voor de Borrel. Handelen op de beursvloer zal niet het eerste zijn waar een willekeurige student aan denkt bij zijn toekomstige baan. Dat je hier toch wel degelijk in terecht kunt komen, vertelde Bas Peeters op 21 september aan zo'n twintig studenten van Van der Waals en GEWIS, de studievereniging voor wiskunde en informatica.

Hij werkt sinds ongeveer een jaar bij Optiver, een Nederlands bedrijf dat actief is op meerdere beurzen wereldwijd, en hij kwam vertellen wat Optiver precies doet, wat zijn bevindingen tot nu toe zijn en hoe Eindhovense studenten bij Optiver zouden kunnen gaan werken. Uit deze presentatie bleek dat Optiver in 1986 is opgericht in Amsterdam. Sindsdien wordt er door hun 'market makers' gehandeld op verschillende beursvloeren of via de schermhandel, die later in de plaats kwam van deze fysieke vorm van handelen. In tegenstelling tot wat sommigen zouden verwachten heeft Optiver niet alleen economen en econometristen in dienst, maar ook een groot aantal technisch geschoolden.

De lezing werd geopend op dezelfde manier als waarop de sollicitatieprocedure bij Optiver begint, met een hoofdrekentest. Dat is namelijk wat Optiver verlangt van de werknemers: hoofdreken capaciteiten en analytisch denkvermogen. Dat je nog niet

het minste weet van de gang van zaken op de beurs met alle termen die daarbij horen is geen probleem, alhoewel enige interesse natuurlijk wel handig is. Omdat de aanwezigen zich bij opties (zowel put-opties als call-opties), arbitrages en nog enkele van die termen weinig beeld kon vormen, werd in een notendop verteld wat dit allemaal inhoudt en werden enige strategieën om geld te verdienen op de beurs uit de doeken gedaan. Optiver houdt zich voornamelijk bezig met handelingen die per stuk maar een kleine winst opleveren, maar opgeteld toch op een aardig bedrag uitkomen. Zo kan je bijvoorbeeld profiteren van verschillen in wisselkoersen. Door gunstige koersen op te zoeken kan steeds een kleine winst gemaakt worden. Ook met bedrijven die op verschillende beurzen genoteerd staan kan winst gemaakt worden. Als de aandelen van het bedrijf op de ene beurs net wat goedkoper zijn dan op de andere, verkoop je de duurder en koop je de goedkopere aandelen en houd je het verschil over als winst.

Na afloop van deze interessante lezing was er in ieder geval een hele hoop opgehelderd op financieel gebied en de aanwezigen hoefden zich ook geen zorgen te maken over geld tekorten tijdens de Borrel, want die werd bekostigd door Optiver. En nu maar met zijn allen flink gaan oefenen op het hoofdrekenen en kijken of je door de test heenkomt. Benieuwd of het je lukt? Kijk dan eens op www.optiver.com.

FSE-feest

door Paul van Meel

Bij veel mensen begonnen de ontweningsverschijnselen van de Intro alweer iets minder te worden. Serieus studeren leek weer een optie te worden en de eerste colleges werden stiekem gevolgd. Dit alles is ons, dé organisatie, niet ontgaan. Sterker nog, wij vonden het een kwalijke zaak. Tijd voor een groot feest om iedereen er aan te herinneren waar het studeren nu ook alweer om gaat. Het was onze bedoeling een onvergetelijk feest te organiseren met een massale opkomst onder de studenten van de TU/e. In voorgaande jaren bleek namelijk dat FSE-feesten niet geweldig druk waren. Met voornamelijk (oud)bestuursleden en kandidaten werden er vaak niet meer dan 250 kaartjes verkocht terwijl het een heel gaaf idee is om met alle studenten samen te feesten! Tijd voor actie dus.

Een tijdje terug, op een mooie woensdag avond was het dan zover. We waren op tijd in café de Thomas aanwezig om de 500 gratis Breezers naar binnen te slepen en in het ijs te leggen. Versiering was niet meer nodig omdat café Thomas simpelweg het mooiste café van Stratum is. Eigenlijk is de Thomas het enige café dat werkelijk zijn best doet om er gaaf uit te zien, maar dat terzijde.

Het feest begon om 21.00 uur met een gratis fust bier van café Thomas. De bierprijs zou dalen naar mate er meer mensen binnen waren. Voordat het gratis fust op was waren er al ruim 100 studenten binnen dus de bierprijs ging van 1,50 meteen naar 1,30! Als er meer dan 500 mensen binnen zouden zijn zou de prijs naar 1,- dalen. De voorspellingen

waren goed. Die middag bleek namelijk dat er in de voorverkoop reeds 700 (!) kaartjes verkocht waren dus was er in no time bier voor euro 1,-. Aan de deur zijn ook nog eens 300 kaartjes verkocht.

Omdat nog niet iedereen zat was en er nog niet genoeg gratis bier was uitgedeeld besloten we gedurende de avond nog maar twee fustjes bier weg te geven. Gewoon voor de lol. Hierdoor werd het bestellen van bier bijzonder lastig aangezien de bar volledig vol stond met (gratis) bier. Er waren echter personen die dit niet door hadden en hun best bleven doen om bier te bestellen. Ook moesten moeilijke afwegingen gemaakt worden: "Houd ik nog twee extra pilsjes vast of ga ik eerst drinken?!" Voor sommigen werd het dan ook erg lastig.

Met een doorloop van bijna 1000 studenten (dit is ruim 15% van de TU/e studenten!) was dit een errrrggg goed feest! En als het aan mij ligt komen er vaker van dit soort feesten!

Fig. 1. Het was druk!

Een complexe operatie

Verschillende technici

Teamwork

Hevige concurrentie

Onderzoek

Ontwikkeling

Cleanroom

Technologische doorbraak noodzakelijk

Lange dagen

Ontwerpen en testen

Opnieuw beginnen

De tijd dringt

Kan niet bestaan niet

Een nieuw ontwerp

Een grens verlegd

Samen verder.

Een bijzondere markt, waarin de technologische ontwikkelingen elkaar in een razend tempo opvolgen, vraagt om bijzondere medewerkers. Om een bijzondere mentaliteit. Om commitment aan elkaar. Het commerciële inzicht, de passie voor techniek, de resultaatgerichtheid en de teamgeest van alle medewerkers hebben ASML gebracht waar het nu staat: aan de wereldtop.

Het commitment van ASML aan haar medewerkers uit zich onder andere door een omgeving te creëren waarin zij hun ideeën kunnen vormgeven en zich professioneel kunnen ontwikkelen. Samen verder, zodat het nooit eenzaam wordt aan de top. ASML is één van de meest vooraanstaande leveranciers van ic-productiesystemen ter wereld. Wereldwijd, op meer dan vijftig

regionale verkoop- en servicelocaties, weet ASML zich verzekerd van het commitment van zo'n 6800 betrokken medewerkers. Commitment aan je klanten kun je immers pas geven, als je zeker weet dat je het ook krijgt van je medewerkers. Wil je meer weten over ASML, kijk dan op www.careers.asml.com

30 November: Symposium "Limits!"

door Menno Bouwman

Net als ieder jaar organiseert Van der Waals ook dit jaar weer een symposium. Om het grote succes van het symposium "Straling" te overtreffen, begonnen 6 enthousiaste commissieleden aan het begin van dit jaar aan deze zware taak. Om toch weer met iets nieuws voor de dag te komen, zocht Van der Waals de samenwerking met Studium Generale. Zo zal dit symposium ook geen zuiver technische aangelegenheid worden. 's Middags zal de nadruk wat meer liggen op de maatschappelijke aspecten van de natuurkunde.

Het thema van dit jaar is "Limits!", het woord zegt het al; de grenzen van de fysica. De dag zal beginnen met een tweetal lezingen over elementaire deeltjes. Hoe klein zijn de kleinste deeltjes, de zogenaamde quarks? En hoe groot kunnen de atomen zijn die je daarmee kunt maken. De twee lezingen worden gegeven door S. de Jong en P. Dendooven.

Vervolgens zal er aandacht zijn voor de snelheidslimiet van ons heelal: de lichtsnelheid. Sneller dan het licht kan niet, maar ondertussen slagen onderzoekers er in om licht bijna stil te zetten. Een tegenspraak? K. Boller legt ons uit hoe dit in elkaar steekt.

Na een heerlijke lunch zal het symposium verdergaan met een blok over zwaartekracht. Extreme zwaartekracht bij zwarte gaten tegenover gewichtloosheid in een ruimtestation. Dit onderwerp vormt de laatste twee lezingen.

En zoals eerder al gezegd, zal 's middags de nadruk liggen op de maatschappelijke kant van de natuurkunde. Er zijn twee discussies over de rol van techniek in ons leven. De techniek is gebonden aan de limieten in de natuur, maar stoort zich nauwelijks aan maatschappelijke grenzen. In een debat over automatisch vervoer staat de vraag centraal welke functies de techniek van ons over mag nemen. Mag een computer een bus besturen? Wie is er verantwoordelijk als er iets mis gaat? De programmeur?

Een tweede discussie gaat over de verantwoordelijkheid van de ingenieur voor de technieken die hij ontwikkelt. Zouden ingenieurs niet ook een soort eed moeten afleggen, net als medici? Wil jij je kennis inzetten om defensiematerieel te ontwerpen?

Kortom, symposium "Limits!" zit vol interessante lezingen van uiteenlopende onderwerpen. Ze hebben een gemeenschappelijk thema: "waar ligt de grens?" Binnenkort kun je je inschrijven op de website van het symposium. Voor studenten zullen de kosten slechts 5 euro bedragen, voor anderen 20 euro. Voor meer informatie over de sprekers en het programma, bezoek de website:

<http://www.vdwaals.nl/symposium/>

Tot 30 november!

Hij is wel groot, hè...

door The Great Dahlmuthi

Ergens in augustus was het opeens zover: de memorabele dag was aangebroken dat Daedalus weer eens op vakantie ging, weliswaar niet volledig (er waren wat families en meubelgroothandels dwars gaan liggen). Na het inladen van een koekblik met drie cilindres en een mini-SUV met laterale stabiliteitsproblemen gingen zes dapperen op pad in een poging om via België het land te ontvluchten richting Luxemburg. Er was nog getwijfeld over België (want dat taaltje is zo zacht), maar Die Deutsche Alternative war auch nicht übergeil, so zu sagen. Op de bergen van Wallonië bewees het koekblik z'n mannetje te staan en de mini-SUV niet om te vallen ook al was hij dan niet kritisch gedempt.

Zo kwamen de helden uiteindelijk aan in de stad die naar verluid de vierde stad van het land was. Dat trof, want Eindhoven is de vijfde stad van Nederland, we waren

Fig. 1. Het koekblik en de mini-SUV onderweg naar Luxemburg.

Fig. 2. Patrick en Thijs M. zorgen voor het nodige vermaak.

er weer op vooruit gegaan. Wrong: in dit geniale plaatsje waarvan de naam al net zo memorabel is als de vertrekdatum bleek niet eens een café mét pooltafel te vinden. Gelukkig waren er wel voldoende vleeswaren en barbecue-tools te vinden (niet in het café natuurlijk, daar dronken we bier, maar in de supermarkten van dit geniale plaatsje), ook al waren de parkeerplaatsen dan weer niet royaal gedistribueerd.

Dus, met bier, kolen en vlees gewapend zetten de helden zich avond na avond in om kanker op te lopen en hun Certificaten Technische Pyromanie te behalen. Disciplines Aanmaakvloeistof, Carborisering (onderdelen Worst én Spekklappen) en Wappertools werden met groot gevolg afgelegd. Toen het weer eens ging regenen (ja het is me wat) werd de barbecue vrolijk in de voortent van de übergrote tent gezet (uiteraard in het bezit van de eigenaar van de mini-SUV die aan zijn Amerikaanse tijd een zekere

grandeur heeft overgehouden). De muggen vielen van plezier van de binnentent, wat 's nachts handig was want zo hoefden ze nog maar naar ons toe te kruipen van lamlendigheid.

Een excursie naar Luxemburg Stad leerde ons dat er maar één sex-shop is in Luxemburg en twee verslaafden, in wat 'de rosse buurt' kan worden genoemd, vlak voor Centraal Station. Verder worden er te pas en te onpas liften gebouwd in rotsen, evenals verdedigingsbolwerken, oerlelijke geluidsschermen en veel te veel torentjes op het Prinselijk Paleis. Het bankwezen is in Luxemburg goed ontwikkeld. Op menig bankje hebben wij gezeten en onze achterwerken waren zeer content na afloop van deze dag.

Nog vele anekdotes kan ik jullie besparen, maar gelukkig hebben we de foto's nog. Zo was er het zwembad in het geniale plaatsje Iets, vlak naast ons camperplaatsje Daar, waar de helden als onhygiënisch bestempeld werden en het plaatselijke zwembad niet in mochten. Zo was er het gratis festival

Fig. 3. Patrick doet verwoede pogingen zijn richtingsgevoel te ontwikkelen.

Fig. 4. Alle culturele hot-spots van Luxemburg Stad werden bezocht.

in Keulen waar we op de terugweg via The German Connection bij aankwamen en de Eeuwenoude Keulse Dom waarvan Rob zo mooi wist te vermelden "Hij is wel groot, hè..." en natuurlijk de talrijke verrijdingen van Patrick. Hij heeft wel een gevoel voor richting, alleen is dat jammerlijk genoeg onderontwikkeld. Ach, zolang je auto maar groot is, zullen we maar zeggen.

Al met al een zeer geslaagde tocht van epische proporties in minder dan 540 woorden. Eat that, Homerus!

Soms denk ik wel eens

door Harm Knoops

Nadat we tijdens een brainstormavond voor de Koerier de rubriek "Soms denk ik wel eens" hadden bedacht, kwam er meteen een toepasselijk punt ter sprake. Inge raakte met haar teen haar neus aan (typisch Inge) en Bas probeerde dit ook, maar het lukte niet. Bas opperde dat als hij Pinokkio was geweest, hij alleen maar had hoeven zeggen dat hij er wel bij kon, zodat zijn neus langer zou worden en hij daarmee zijn tenen aan kon raken. Daarop zei ik dat als hij nog meer zou liegen, hij niet eens moeite zou hoeven doen om zijn neus en teen in contact te brengen. Daarop dacht ik: "Wat als Pinokkio zou blijven liegen, dan zou zijn neus oneindig lang worden." Maar zou hier niet een beperking aan zitten? Sowieso moet Pinokkio oneindig lang liegen voordat zijn neus oneindig lang is. Daarnaast vroeg ik me af waar het materiaal van Pinokkio's neus vandaan komt. Als er behoud van massa geldt, dan zou de lengte van de neus van Pinokkio beperkt zijn als we aannemen dat Pinokkio een beperkte massa heeft. Als we veronderstellen dat de neus van Pinokkio ook dunner mag worden tot, laten we zeggen, een dikte van een atoom, dan kan de neus erg lang worden, maar niet oneindig. Deze aanname is ook erg dubieus want als men Pinokkio observeert tijdens het liegen, lijkt het erop dat zijn neus niet dunner wordt. Als de massa niet van Pinokkio zelf af komt maar gecreëerd wordt, dan is er nog steeds energie nodig om deze massa te creëren. Aangezien de energie ook beperkt is kunnen we concluderen dat de neus van Pinokkio niet oneindig lang kan

worden, maar na een eindige tijd van liegen een maximale lengte bereikt.

Deze gedachtegang doet mij beseffen dat ik vaak in extremen denk. Daarmee bedoel ik niet dat ik een zwart-wit denker ben, maar dat ik situaties vaak simplificeer of uitbreid

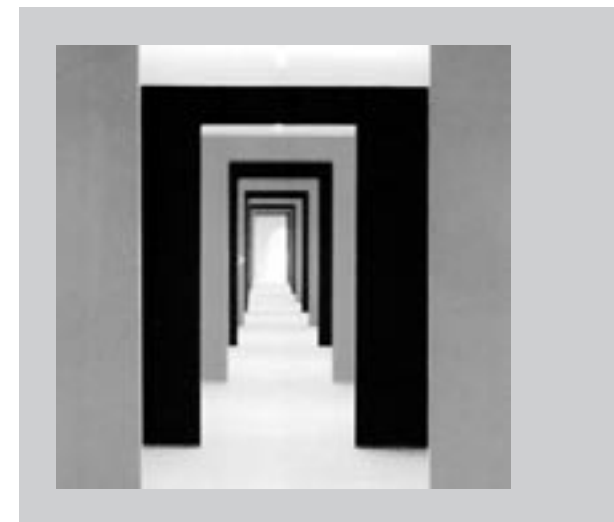

Fig. 1. Door een deur heen tunnelen?

tot in het absurde. Dit is een eigenschap die gedeeltelijk wordt aangeleerd aan natuurkundigen (om de warmteoverdracht tussen mijn handen te berekenen wanneer ze in contact staan, stellen we ons voor dat de handen oneindig groot zijn) en ook een eigenschap die er voor zorgt dat wanneer mensen deze hebben, ze meer geïnteresseerd zijn in natuurkunde.

Een heel ander hersenspinsel dat ik vandaag had is het volgende. Zou het niet leuk zijn als quantummechanische effecten op een veel grotere schaal merkbaar zijn. Dat de kans bijvoorbeeld helemaal niet zo klein is dat je door een deur heen tunnelt, wanneer je hem vergeet open te doen. Toen bedacht ik me dat het mogelijk is dat iemand dit ooit eerder heeft bedacht en dat deze persoon leefde in een wereld waarin quantummechanische effecten pas merkbaar worden op een nog kleinere schaal. Misschien heeft die persoon een manier bedacht om een wereld te creëren waarin de effecten op grotere schaal merkbaar zijn en dat wij nu in die wereld leven. Nu ik dit schrijf bedenk ik me dat die andere persoon ook mijn gedachtegang kan hebben en zich dus ook bedenkt of er een wereld is waarin quantummechanische effecten minder aanwezig zijn. Dan zou

die wereld dus ook weer een voorganger kunnen hebben en ga zo maar door. Het zou dan kunnen beginnen met iemand die quantummechanica bedenkt in een wereld waar geen quantummechanica geldt.

Ik hoop dat mijn hersenspinsels de moeilijke overgang van mijn hoofd via slechte zinnen naar de hoofden van lezers van dit stuk hebben gehaald en daarbij voor enig amusement en mogelijk, maar onwaarschijnlijk, enkele hersenspinsels hebben gezorgd. Als er nog mensen zijn met leuke hersenspinsels, kunnen ze die altijd sturen naar koerier@vdwaals.nl.

Henk in ...

... Irak

Quotes

Inge tijdens het potje tellen: Ik tel gewoon de muntjes.
Thomas: dus 1 ct + 10 ct is 2.

Peter P: Dit zijn wel grote stickers.
Thomas: Je kunt ook knippen.

Inge: Ik weet gewoon niks.

Kandi's oppermachtig

door twee kandi's

Het begon allemaal op een mooie zonnige woensdagmiddag. Nadat iedereen zich in de Vander-Waalskamer gemeld had (behalve Arjan M., die waren we vergeten), zijn we richting Waalre gefietst alwaar wij op een grasveldje in het centrum genoten van een overvloedige lunch. Na nog een stukje fietsen, kwamen we bij de Volmolen aan. Hier stond voor ons een aanhangwagen vol met materiaal waarmee wij geacht werden een vlot te bouwen. Gelukkig werd het materiaal eerlijk over de vier teams verdeeld, wat een potentiële brandhaard voor oorlog wegnam. Om een wildgroei aan knopen te voorkomen, werd ons door de eigenaar van het hele vlottengebeuren een knoop geleerd die makkelijk te maken, sterk en - ook best belangrijk - makkelijk los te maken is.

Nu was alles gereed om met het echte werk te beginnen: het bouwen van een vlot. De teams verspreidden zich over het grasveld om spionage te voorkomen en iedereen begon al vrij snel met het uitwerken van zijn creatieve en bij sommigen (in ieder geval bij ons) ook geniale constructie-ideeën. Wij begonnen met het maken van een onverwoestbaar frame van de beschikbare balken en touwen. Aan dit frame bevestigden wij vier tonnen. Behalve als drijvers deden deze tonnen ook

Fig. 1. De knoop, ofwel de mastworp.

dienst als uiterst comfortabele zitplaatsen. Wij, als kandi's, zijn met de blik op oneindig keihard aan het werk gegaan om het geniale plan dat wij zonder enige moeite hadden bedacht, uit te werken. Dit had tot gevolg dat wij razendsnel een ijzersterk vlot in elkaar hadden gezet waarna wij nog voldoende tijd hadden om uit te rusten, terwijl de andere groepen eigenlijk nog moesten beginnen. Na een tijdje viel ons op dat het ontwerp van twee andere vloten wel erg veel op het onze leek. Hun uitvoering was kwalitatief echter een stuk minder. Voornamelijk Impuls had moeite met het fixeren van de verschillende onderdelen. Alleen Daedalus team 1 (o.a. Thijs Meijer) had de creativiteit om een eigen ontwerp te verzinnen (hulde hiervoor). Uiteindelijk had toch elk vaartuig zijn eigen kenmerk: Daedalus 1 had een zitkuil, Daedalus 2 (o.a. Thijs Knaapen) had een angel, "Impuls" had een wigwam en wij hadden een vlaggenmast met vlag.

Bij het begin van de 'race' bleek al snel dat ons tempo veel te hoog lag voor de andere teams. Toen wij voor de eerste keer achterom keken, was de rest al niet meer zichtbaar. Na een lange rustpauze waarin we rustig wat gedronken hebben, kwamen de andere teams langzaam dichterbij. Om een voor ons onduidelijke reden begonnen de teams elkaar nat te spetteren. Wij hielden ons hier wijselijk buiten. Onze tijd zou nog wel komen, dachten wij. En inderdaad, na enige tijd besloten zij dat het tijd werd om de kandi's eens te grazen te nemen. Grote woorden kwamen uit kleine monden en wij voelden ons tamelijk bedreigd. Vol enthousiasme begonnen zij aan de

achtervolging, maar al gauw bleken zij niet opgewassen tegen onze snelheid. Omdat wij onze rol als kandi-underdog niet wilden ontlopen, hebben wij na enige tijd maar weer een pauze ingelast om op de andere teams te wachten. Uiteindelijk werd de serene rust verstoord door het strijdgejoel van Daedalus 2. Toen zij dichtbij genoeg waren, hebben wij hen getraakteerd op een grote hoeveelheid Dommelwater. Slechts enkele spettertjes van hun kant bereikten ons. Al snel beschouwde Daedalus 2 de aanval als mislukt en trok zich terug. Een tweede aanvalspoging verliep hetzelfde.

Wij concludeerden dat wij op deze manier onaantastbaar waren voor de anderen. Om ons imperium uit te breiden, bedachten wij een plan om het vlot van Daedalus 2 te veroveren. Wij kozen een mooi ondiep stuk van de Dommel als strijdtonel. Na een kort maar hevig gevecht, waarbij nu eens de kandi's, dan weer Daedalus 2 aan de winnende hand was, verzoenden wij ons en voeren gemengd verder. Het gevolg van deze actie was dat nu ook alle kandi's nat waren. Alle kandi's? NEE ... KEES IS

NOG DROOG! ... en even later niet meer. Daedalus 1 en "Impuls" kwamen door deze vertraging ook weer in zicht. Omdat Bas nog een droog T-shirt droeg, besloot Marijn dat hij ook het water in moest. Haar eigen krachten niet kennende, sleurde zij het hele Impulsvlot omver in haar poging om Bas eraf te trekken. Resultaat: een nat T-shirt voor Bas.

Omdat "Impuls" volledig uitgeput was en het echt niet meer zag zitten, heeft het kandidvlot hen op sleeptouw genomen en naar het eindpunt gebracht. Hier werden de vlotten gedemonteerd en op de aanhangwagen geladen waarna wij de terugreis aanvaardden door het mooie Brabantse land waarbij we nog in de file hebben gestaan. Terug bij de Volmolen ging ieder zijns weegs en na dit avontuur was iedereen blij met een warme, verschonende douche.

(Alle overeenkomsten tussen dit artikel en de werkelijkheid berusten op puur toeval, red.)

Fig. 2. Helaas zijn er op de dag zelf geen foto's gemaakt, maar deze foto geeft toch een goede indruk van de activiteit.

1 op de 10 R&D-ers is fysisus

10 tegen 1 dat je een bindende factor wordt

Océ is een toonaangever van printsystemen en documentoplossingen voor grotere organisaties. De kracht van Océ ligt vooral in de combinatie van grensverleggende ICT-toepassingen en productieve, gebruiksvriendelijke apparatuur. Océ kiest daarbij voor eigen technologieën. Die worden bedacht en ontwikkeld door onze eigen R&D-afdelingen, waar meer dan 2.000 mensen werken.

Als natuurkundige heb je een belangrijke rol. Veel van je vakgebieden komen aan bod. Van optica tot akoestiek. Van materiaalfysica tot image processing. In samenspel met collega's uit zowat alle technische disciplines zet je het apparaatconcept op en werkt dit uit tot een compleet product. Zo leer je over de grenzen van je eigen vak kijken. En dat is alleen maar goed als je verder wilt komen.

Heb je belangstelling voor een carrière bij R&D van Océ? Mail dan je sollicitatie met c.v. naar physics@oce.nl Je mag ook schrijven naar Océ-Technologies B.V., Personeelszaken R&D, Postbus 101, 5900 MA Venlo of bellen (077) 359 49 44. Voor meer informatie surf je naar www.oce.com

Printing for Professionals

Chaos in the UK

door Joost Kos

Hoewel fysisch dispuut Chaos niet bepaald gevuld is met de meest nominale voorbeeldstudentjes, wordt het in de loop der jaren toch voor steeds meer van ons tijd om aan afstuderen te gaan denken. De meesten zien hier nogal tegen op, omdat het een bepaalde mate van volwassenheid en verantwoordelijkheid met zich meebrengt, waar we nou eenmaal niet op zitten te wachten. Om de meest studentikoze studenten onder ons voor te bereiden op deze negen zware maanden, heeft de faculteit het fenomeen 'externe stage' in het leven geroepen. Deze stage komt neer op een drie maanden durende kennismaking met het zware bedrijfsleven.

Ervaring heeft echter uitgewezen dat het bedrijfsleven doorgaans niet zo zwaar is als ze doet vermoeden. In tegendeel, de externe stage wordt meer dan eens gedegradeerd, of gepromoveerd zo je wilt, tot een soort 'studentenleven op locatie'. Niet zo gek leerzaam, maar wel erg leuk. De leden van

Chaos hebben echter nog een extra doel aan deze vaak buitenlandse uitstapjes gegeven, namelijk het verspreiden van de boodschap van Chaos. Kort gezegd komt deze boodschap neer op het uitdragen van een Bourgondische en wanordelijke levensstijl en natuurlijk het winnen van zieltjes voor deze geweldige manier van leven.

Eerdere slachtoffers waren al Suriname, Australië, Botswana en Noorwegen, en tussen neus en lippen door ook nog China, Rusland, Brazilië en Canada. Nu werd het tijd om het wat dichterbij huis te zoeken, in Engeland. Als afvaardiging van Chaos zou ik hier drie maanden mijn uiterste best doen om de enige juiste levensstijl te verspreiden. En waar is het dan makkelijker om te beginnen dan in Oxford, de stad die bekend staat om haar studentenleven.

Na twee weken zijn de meningen over het nut van mijn aanwezigheid nog verdeeld. In Bourgondisch opzicht kan de gemiddelde Brit nog heel wat van ons

leren; de bierconsumptie is weliswaar van achtenswaardige omvang, maar het koude goudgelegerstenat is doorgaans niet goudgeel en al helemaal niet koud. Om nog maar niet te spreken van wat ze hier een schuimkraag durven noemen. Als oplossing voor dit probleem heb ik de consumptie van Fosters weten te initiëren, enkele weken geleden in Nederland, na een donderdagmiddag lang proeven, nog benoemd tot lekkerste pils van de 'Salon' en hier tot mijn grote genoegen in ieder Supermarkt te verkrijgen. De culinaire keuken is hier ook ver te zoeken; een land dat Fish and Chips bombardeert tot haar nationale gerecht, heeft hard hulp nodig. Helaas heeft ondergetekende van hoogstaand koken ook geen kaas gegeten en ik kan de arme drommels hiermee dus niet helpen.

Dan het wanordelijke aspect van mijn heilige missie. Als de Britten ergens geen hulp bij nodig heeft, is het wel bij het stimuleren van Chaos. Dit land verkeert in een dusdanig alarmerende staat van Chaos, dat ik er alleen maar mijn pet voor kan afnemen. Ik heb in mijn tijd hier nog geen trein op tijd zien rijden en een omvangrijke injectie van rechtsrijdende buitenlanders met hun niet-Engelse auto's heeft de verkeersveiligheid ook geen goed gedaan. Daarnaast rijdt er op iedere buslijn iedere vijf minuten een bus, dus het centrum (waar ze uiteindelijk

allemaal naar toe gaan) is vergeven van gefrustreerde buschauffeurs in hun rijdende dubbeldekker doodskisten.

Dan het uitgaansleven. De pubs hier sluiten netjes om elf uur om overmatige alcoholconsumptie aan banden te leggen. En ik bedoel elf uur precies, geen minuut eerder of later. Dus gaat de Engelsman al om een uur of zes naar de kroeg om zich daar tot elf uur ladderzat te zuipen, om vervolgens samen met duizenden andere zatte apen uit honderden andere kroegen in het centrum de straat op te zwalken. Gevolg: veel vechtpartijen en geen weldenkend mens die om die tijd nog aan het verkeer deel wil nemen, omdat met een pint of drie (een pint is 0,55 liter) op achter het stuur hier nog net legaal is.

Tenslotte doen veel huishoudens, waaronder de mijne, aan het kopen van gas en elektriciteit in de winkel. Je hebt thuis in je meterkast een soort bankpas met magnetische strip zitten, die je in de supermarkt kunt laten opladen. Handig, behalve dan dat de momenten dat je doorgaans elektriciteit nodig hebt, zeg 's avonds, die supermarkten dicht zijn. Leuk, als je net voetbal zit te kijken.

Cheers en groeten uit de UK,

Joost

Snaartheorie

door Thijs Knaapen

Er zullen weinig natuurkundigen zijn die nog nooit van het bestaan van de zogenaamde snaartheorie hebben gehoord. In ieder populair wetenschappelijk tijdschrift heeft wel eens een artikeltje gestaan, maar mensen die precies weten wat deze theorie inhoudt, zijn maar dun gezaaid. Gelukkig had op 16 september een van die experts de moeite genomen vanuit het hoge Noorden van ons land af te reizen naar Eindhoven. Prof.dr. E.A. Bergshoeff van de Rijksuniversiteit Groningen was namelijk de spreker op het jaarlijkse Van-der-Waalscolloquium en zijn lezing was getiteld: "Stringtheory and Quantum Gravity".

De zaal stroomde al snel vol, maar gelukkig was er voor iedereen een stoel, al dan niet uit het andere zaaltje gehaald. Als inleiding kreeg het gehoor nog even uiteengezet wat de stand van zaken is in de gevestigde theorieën in de natuurkunde. Tot nu toe zijn er vier fundamentele krachten nodig om alle

wisselwerkingen te kunnen verklaren. De bekendste twee zijn de zwaartekracht en de elektro-magnetische kracht. Voornamelijk op het gebied van elementaire-deeltjesfysica moet ook rekening gehouden worden met de zwakke en de sterke wisselwerking, die respectievelijk de interacties van quarks en leptonen en de interacties van protonen en neutronen beschrijven. Van deze vier krachten is de zwaartekracht veruit de zwakste. Dat juist deze kracht toch het belangrijkste is in het dagelijks leven, is te verklaren met het feit dat alle massadeeltjes samenwerken en aldus opgeteld wel een merkbaar effect geven.

De eerste die een beschrijving van de zwaartekracht formuleerde was Newton, die zich realiseerde dat achter het vallen van een appel en het draaien van hemellichamen om elkaar heen hetzelfde principe schuilging. Enige tijd later was het Einstein die bij Newtons bevindingen enige kanttekeningen plaatste. In zijn relativiteitstheorie

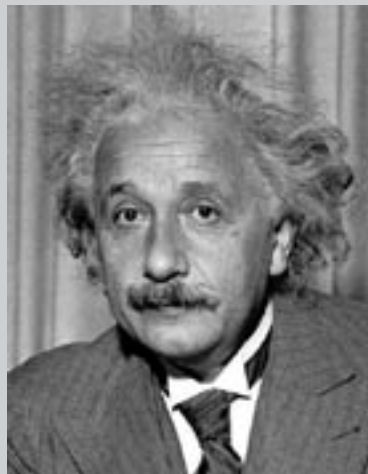

Fig. 1. Newton en Einstein.

introduceerde hij het concept van een ruimtetijd die gekromd wordt door massa's die zich hierin bevinden. Voor kleine massa's waren de verschillen tussen de twee nu bestaande theorieën klein. Voor grote massa's daarentegen voorspelde Einstein de buiging van licht door zware hemellichamen, wat niet verklaard kon worden door Newton, maar wel waargenomen werd. Tijdens een zonsverduistering waren namelijk sterren zichtbaar die in werkelijkheid achter de zon stonden op dat moment. Helaas hadden beide theorieën mankementen wanneer het kleine lengteschalen betrof. Het ontstaan van de quantummechanica maakte het mogelijk om de wisselwerkingen tussen kleine massa's op kleine lengteschalen te beschrijven, waardoor alleen het regime met grote massa's en kleine lengteschalen overbleef. Tot op de dag van vandaag ontbreekt een volledige beschrijving van dit regime, waarin bij voorbeeld zwarte gaten en het heelal ten tijde van de Big Bang thuishoren. Deze beschrijving, de quantum gravity, is nog incompleet. Elementaire deeltjes, zoals het Higgs-deeltje en het graviton, zijn voorspeld, maar nog niet waargenomen.

Een van de theorieën die een volledige beschrijving probeert te vinden, is de snaartheorie. Als deze theorie juist blijkt te zijn, houdt dat niet alleen de gezochte unificatie van krachten in, maar ook een unificatie van deeltjes. De snaartheorie beschrijft verschillende deeltjes namelijk als verschillende trillingsmodes van een snaar. Dat er negen dimensies nodig zijn in deze theorie is niet onoverkomelijk. Door te stellen dat de zes dimensies die we niet kennen opgekruld zijn, wordt verklaard dat deze dimensies niet waarneembaar zijn voor mensen.

Helaas is de theorie nog lang niet compleet, zodat we nog wel even zullen moeten wachten op een universele beschrijving. In de tussentijd zijn zowel elementaire-deeltjesfysici als astronomen op zoek naar manieren om dit intrigerende vraagstuk op te lossen. Sinds het Van-der-Waalscolloquium is er in ieder geval weer een zaal vol nieuwe experts op het gebied van snaartheorie, dus het kan niet lang meer duren voor alle geheimen van de quantum gravity en de snaartheorie opgehelderd zijn.

Barabas

door Bjorn Jacobs

Ons Belgische legioen (aangevuld met enkele Nederlanders) is sinds begin september weer uitgebreid met een groot aantal nieuwe LUC'ers, namelijk drie. Nu kunnen we, na de terugkeer van enkele van onze leden uit Canada, weer beginnen aan onze nobele kruistocht, namelijk het bekeren van Nederlanders tot het fantastische 'Belgendom'.

Onze kruistocht zal dit trimester beginnen met een spetterende biercantus ergens halfweg oktober en elk trimester een mooi vervolg krijgen, waar we herinneringen kunnen ophalen van de vorige 'zatte' aangelegenheid. Ook is er dit jaar weer een excursie naar het LUC (16 of 17 februari), voor de meeste leden van Barabas de plaats van herkomst, zodat jullie, na de officiële plichtplegingen, met het Belgische nachtleven kunnen kennismaken. Ook zullen wij ons blijven inzetten om de vele rare Nederlandse gewoontes te kunnen doorgronden, zoals daar zijn:

1. Kijkavonden: In België wordt u niet gevraagd u te identificeren met een stuk fruit om een kot te kunnen krijgen.

2. Borrel: Een Belg heeft niet zo de gewoonte om zich op donderdag om 16.00 uur samen met de prof waar ie net les van gehad heeft te bezatten. Wel plezant.

3. Sluittingsuur op donderdag om 2.00 uur: onze cafés sluiten wanneer er geen volk meer zit.

4. Het gebruik van een meewerkend voorwerp als onderwerp (hun zeggen dat).

5. Een vleeskroket kopen en ook een broodje, de vleeskroket tussen het broodje plaatsen en dat dan opeten onder de naam "broodje kroket".

enzovoorts.

Als jullie interesse hebben om jullie aan te sluiten bij dit selecte groepje, zoek naar de mooi fel gele polo's die sinds kort te spotten zijn op de TU/e-campus. Ook Nederlanders die dicht aanleunen bij ons mooie gedachtegoed zijn altijd welkom, zodat we het voortbestaan van dit mooie dispuut kunnen garanderen in de anders zo kleurloze toekomst van Van der Waals.

KIVI

www.kivi.nl

Mijn kennisnetwerk
en loopbaancoach

Activiteitenagenda

8, 9,10 okt	WiXi reloaded weekend
15 okt	Tafeltennistoernooi
9 nov	Excursie Heineken
24 nov	ALV-voor-beginners
30 nov	Symposium Limits
8 dec	Sinterwaals
13 t/m 17 dec	Chaos lustrumweek

Adverteerdersindex

Kaft	Thales
22	Medtronic
28	ASML
37	Océ
43	KIvI
Kaft	Optiver
Achterkaft	Shell